

Pismo za tebe

„Ma da! Letak za vrbovanje,“ tvoja je prva misao. I dobro je ako si oprezna osoba. Razborita, sposobna da procjenjuje stvari. Napokon, možeš ovo da pročitaš i jednostavno baciš.

Ali možemo se složiti da ovaj i ovakav naš život zahtijeva da o svemu ozbiljnije razmislimo. Život je težak. I kratak. Želimo sigurnost i ljubav, ispunjenje, materijalno utočište... Vidimo da slično traže i svi ostali. Shvatamo da svijet ima neka svoja pravila i sistem vrijednosti, ali isto tako duboko u sebi naziremo da je nešto tu vrlo pogrešno. Kao da se ciljevi stalno izmještaju i remete a mi ih bezuspješno pokušavamo stići i dovesti u red. Čini nam se da je ljubav na dohvat ruke, a stalno nam izmiče. Nikako da uhvatimo trajnu sreću. Kao da smo u neprekidnoj potrazi za neuhvatljivim. Naše vrijeme protiče kao da nam je neko uključio štopericu, a mi bismo htjeli puno toga da postignemo, razapeti između želja i mogućnosti, integriteta i kompromisa, briga i protivrječnih osjećanja.

Da li su te zadovoljila objašnjenja života koja nude savremeni obrazovni sistem i nauka? Možda crkve i organizovana vjerska tijela nude pravu stvar? Kako uopšte da znamo šta je istina? Da li je istina zapravo relativna i da svako za sebe određuje šta mu odgovara?

Svijet ima i religiju, zapravo više religijskih pravaca. Šta misliti o svemu tome?

Da li je Bog stvorio čovjeka ili čovjek boga?

Kako je nastao život? Da li nauka potvrđuje evoluciju ili stvaranje?

Ako postoji Bog, zašto postoji zlo na svijetu i zašto nevini stradaju?

Odakle potiču ključni egzistencijalni problemi čovječanstva? Zašto bolest, propadanje, staranje, smrt?

Zašto je duhovni svijet tako misteriozan i skriven?

Šta to sprečava direktnu komunikaciju Boga i čovjeka?

Ako je Bog jedan, zašto mnoštvo vjerskih zajednica? Kako i zašto se manipuliše sa religijom?

Šta je prava istina? Kako spoznaja istine otkriva smisao života? Da li postoji pouzdan izvor informacija, i kakve su činjenice oko svih ovih pitanja?

Da li su sve religije ravnopravne? Pošto su njihova učenja međusobno isključiva, kako da znamo koja je mjerodavna i objektivna?

Da li je Biblija skup mitova starih naroda ili je njena poruka autentična i važna za nas danas? Šta razlikuje Bibliju od drugih vjerskih knjiga i objava? Da li ona odgovara činjenicama, ljudskom iskustvu, istoriji, logici, nauci, zdravom razumu i savjesti? Ako utvrdimo da je zaista tako, zašto onda njene poruke nisu univerzalno prihvaćene? Zašto ih ne promovije društvo, obrazovni sistem, država?

Priznaćeš da su ova pitanja na mjestu i da zahtijevaju konkretne odgovore. Da li ih ne dobijamo upravo zato što se ovaj svijet vodi na manipulativan način?

Hajde da malo ovdje zastanemo. Možeš reći: A što bi me uopšte zanimala potraga za nekom tamo „istinom“? Kakva mi je korist od toga? Zar nije najbolje da se utopim u kolotečinu života i idem linijom manjeg otpora, uživajući koliko mogu u zadovoljstvima koja se nude?

Da. To je ono što već radimo, zar ne? Ali ako zaista želimo da saznamo svrhu i smisao svog života, takve informacije bi trebalo da imamo od Stvoritelja. Upravo tu se suočavamo sa osnovnom dilemom: (1) da li smo mi proizvod niza slučajnosti i evoluirali milionima godina do stanja u kojem se danas nalazimo, ili (2) imamo inteligentnog Tvorca. Ako je tačno ovo prvo, onda ni nemamo nikakvu platformu ni standarde za istinu – sve je relativno i ništa zapravo nije važno. Šta ti misliš, govori li nam sve ovo što nas okružuje da je tako? Naravno da ne govori! Postojanje informacija i zakonitosti u svijetu i univerzumu, u svemu živom i neživom, upućuje nas na inteligenciju koja stoji iza svega toga!

Ako postoji Bog, to onda sve mijenja. Mi sami ne možemo biti standard za procjenu istine i zablude. Mora postojati objektivna istina. Ako smo razumni, trebalo bi da se najozbiljnije potrudimo

oko toga. Jer se direktno tiče našeg života. Naše budućnosti. Shvatanja naše prošlosti.

Odakle da počnemo? Logično bi bilo od onoga što je Tvorac (Bog) otkrio o sebi i o nama. Posjeduje li čovječanstvo takav izvor informacija? Da! Ta kompilovana objava nalazi se u knjizi koju znamo kao Sveto Pismo ili Bibliju. Najbitniji dokaz da je Biblija Božija Riječ, pored tačnosti Biblije (dokaz rukopisa) i istorije (arheološki nalazi), predstavlja dokaz o nadahnuću. Ono što je krajnji dokaz da je Biblija apsolutna, nadahnuta istina je u njenim natprirodnim dokazima, uključujući i proroštva.

Svi biblijski pisci tvrdili su da poruke koje prenose dolaze od Boga, kao Njegova nadahnuta riječ (vidi 2. Samuelova 23:2; 24:11, 12; 2. Kraljevima 20:4-6; 2. Dnevnika 24:20; 2. Timoteju 3:16; 2. Petrova 1:21; Jeremija 1:9; 26:1, 2; Djela 1:16; 2. Mojsijeva 4:14-16; 4. Mojsijeva 22:35,38; Jovan 12:49). Biblija nije odobreno ili autorizovano djelo, niti svojina bilo kojeg čovjeka ili organizacije na svijetu, nego zbirka knjiga koja iza sebe ima Božji autoritet.

U Bibliji je Bog otkrio sebe čovječanstvu, u njoj je zapisana autentična istorija svijeta, od stvaranja koje je bilo prije nešto više od 6000 godina, pa do onoga što će se dogoditi u budućnosti, kao i ključni događaji tokom tog perioda. U Bibliji se nalaze odgovori na najvažnija životna pitanja, prije svega, kako je čovjek nastao, koji je smisao života, zašto čovjek umire, da li postoji rješenje za problem smrti, po kojim zakonima čovjek može i treba da funkcioniše, kakva je budućnost čovječanstva...

Iako Biblija ne dokazuje postojanje Boga već to uzima kao gotovu činjenicu, bavljenje ovom temom zahtijeva nešto drugačiji pristup jer se savremene generacije nalaze pod velikim pritiskom ateističke ideologije i indoktrinacije u svim životnim oblastima.

Na pitanje zašto preferiramo Bibliju između svih takozvanih svetih spisa, odgovor bismo mogli sažeti u nekoliko redaka:

- i) Biblija odgovara logici, nauci, iskustvu, poznatoj istoriji, savjesti i zdravom razumu. Ona je tačna i pouzdana sa nekoliko različitih aspekata: veliki broj naučnih dokaza potvrđuje Bibliju; proroštvo (predskazanja) potvrđuje Bibliju; ona je tekstualno vjerodostojna i dokaziva kao što to potvrđuju najstariji otkriveni manuskripti; istorijski je posvjedočena ne samo od Jevreja i ljudi koji su živjeli u vrijeme Isusa Hrista, već i relevantnih istoričara.
- ii) Biblija otkriva transparentnog Stvoritelja i Spasitelja, koji na jasan način obznanjuje sebe.
- iii) Sam Bog ostavlja svjedočanstvo da je to Njegova Riječ, što je Sin Božji Isus Hrist sam potvrdio.
- iv) Moralno i etički Biblija je superiorna u odnosu na ostalu literaturu.
- v) Biblijska istina je praktična. Ona je savršen i primjenljiv odgovor na čovjekove duhovne potrebe. Ona govori našem umu kako da pravilno upotrijebimo svoju volju i da se sačuvamo od zla u trenucima iskušenja. Ona pruža razlozan odgovor, ne na nevažne, već na suštinske potrebe našeg bića. U svojoj suštini istina je dobra jer otkriva Božju ljubav prema nama (ali ne i prema našim grijesima i samopravednim zamislima). Razmišljanjem o svrhovitosti (smislenosti) njene nauke, mi prepoznamo i spremnost istine da izdrži svaku kritiku i preispitivanje. Istinu prihvatamo zato što smo je razumjeli, a ne zato što smo dobili neki znak da ona to jeste. Na osnovu smisla onoga šta je kazano prosuđujemo ispravnost autoriteta koji govori.
- vi) Biblija ima silu da radikalno utiče na naše živote; otuda proizilazi da je ona živa Božja Riječ.
- vii) Iako je Biblija kompilacija nastala sabiranjem djela oko 40 različitih pisaca, njeno jedinstvo je fascinantno.
- viii) Biblija je gotovo savršeno sačuvana kroz vrijeme.
- ix) Biblijski pisci su uglavnom bili progonjeni ili osporavani ličnosti zbog onoga što su otkrivali.

- x) Biblija nije knjiga koja je nastala kao plod ljudskog umovanja, prosto zato jer ne odgovara psihološkim potrebama čovjeka.
- xi) Biblija ne ugađa ljudskoj sujeti niti uljepšava stvari, već prikazuje ljude i događaje onakvima kakvi jesu.

Šta je tu posebno važno za tebe i mene, za sve ljude bez razlike?

Bog se otkriva kao Bog odnosa sa svojim stvorenjima. On želi da živimo i da budemo srećni. Da bi to bilo ostvarivo, zar ti nije potpuno logično da je Bog uspostavio poredak života? Naravno da jeste! Mi opažamo da se cijeli univerzum pokorava određenim zakonima. Svi ovi zakoni bez sumnje ukazuju na Stvoritelja. Pošto je Bog kao samopostojeći živi entitet stvorio univerzum radi života u njemu, duhovni zakoni imaju primat nad materijalnim. To znači da vrhovni Zakon u univerzumu mora biti izraz Božje volje i Božjeg karaktera. Takav Zakon mora postojati zbog održivosti života stvorenih bića po Božjem obličju, kao što su nužni prirodni zakoni za održivost univerzuma sa svim njegovim komponentama i funkcijama. Zakon je takođe neophodan da obezbijedi mehanizme zaštite sistema kroz kvalitativnu uslovnost života za stvorena slobodna moralna bića u slučaju da neko od njih posegne za alternativom u pobuni protiv Boga i poretka života.

Biblija nas obavještava da se pobuna zaista dogodila. Ona identifikuje prvog pobunjenika u liku anđela najvišeg reda po imenu Lucifer (Svjetlonoša) koji je zbog pobune postao Sotona – Protivnik, neprijatelj Boga i čovjeka kojeg je kasnije uvukao u pobunu. I čovjek je izgubio kakvoću svoga Tvorca, postao je lišen Božje slave, nepovratno moralno i duhovno iskvaren, te podložan propadanju i smrti. Time je čovjek izgubio i pravo na život.

Ali Bog je u svojoj ljubavi ponudio izlaz za čovjeka – Plan spasenja koji omogućava povratak svakom ljudskom biću u Božju porodicu. Povratak svojoj svrsi i istinskoj sreći. Povratak životu. „Jer Bog je toliko volio svijet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko vjeruje u njega ne bude uništen, nego da ima vječni život.“ (Jovan 3:16)

Božji jedinorođeni Sin je Isus Hrist. Da li je istina ono što je govorio i činio? Više od tri stotine proročanstava iz Starog saveza najavljivala su, u svojim različitim aspektima i detaljima, dolazak Mesije i njegovu misiju u korist čovječanstva, u sklopu velikog Božjeg plana spasenja. On je bio „željeni svih naroda“ (Hagaj 2:7). Prema proračunu o vjerovatnoći koju je uradio matematičar Piter Stoner, šansa da bilo koji čovjek koji živi na zemlji ispuni samo osam od svih mesijanskih proročanstava je 1:100.000.000.000.000.000, a šansa da jedan čovjek ispuni 48 proročanstava koja se odnose na Hrista bila bi 1 naprema 10 na 157.

Sam Bog Otac je potvrdio Hristov identitet. „A glas sa neba reče: Ovo je moj voljeni Sin, koji je po mojoj volji!“ (Matej 3:17). „Ovo je moj voljeni Sin, koji je po mojoj volji! Njega slušajte!“ (Matej 17:5).

Isus je za sebe tvrdio da je Sin Božji: „A prvosveštenik mu reče: Zaklinjem te Bogom živim, reci nam da li si ti Hristos, Sin Božiji? Ti kaza, reče Isus...“ (Matej 26:63-64).

Stoga je Isus jedini kvalifikovani posrednik između Boga i ljudi: „Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek, Hristos Isus...“ (1. Timoteju 2:5)

Ovo su stvari koje se ne mogu pobiti. Ali mogu se ignorisati. Možemo se praviti ljudi i tvrdoglavo ići vlastitim putevima. Ali Bog nas upozorava da to nikako nije put u život. „Jer plata za grijeh je smrt, a Božji dar je vječni život kroz Hrista Isusa, našeg Gospoda.“ (Rimljanima 6:23)

Da, grijeh se nalazi iza svih problema koje imamo. U takvom stanju našeg bića, mi smo nesposobni da donosimo racionalne odluke, da zaista procijenimo šta je za naše stvarno dobro. Mi smo (samo)destruktivni i nemoralni i gravitiramo prema smrti. Zbog toga nam je potrebno Hristovo jevanđelje, potrebno nam je pomirenje sa Bogom!

„I upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi... Zaista, zaista, kažem vam, svako ko čini grijeh, rob je grijeha... Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.“ (Jovan 8:31, 32, 34, 36)

Susret sa dragocjenim Spasiteljem vodi nas do svijesti o našem pravom stanju, do pokajanja i predanja Bogu. „Hristos Isus je došao na svijet da spase grešnike, od kojih sam prvi ja.“ (1. Timoteju 1:15)

Pročitaj za sebe proročku najavu o karakteru i djelu Mesije zapisanu u Knjizi proroka Isaije, 53. poglavlje, i razmisli o takvoj Osobi. Da li će te Njegova dobrotu odvesti na pokajanje i pobuditi želju da se pomiriš sa Bogom? Želiš li da lično doživiš iskustvo ljudi o kojima govori sledeći biblijski tekst? „Zar nam nije srce gorjelo dok nam je putem govorio, dok nam je tumačio Pisma?“ (Luka 24:32) Želiš li biti nalazač najvećeg blaga u poređenju s kojim sve drugo postaje bezvrijedno (Matej 13:44)?

Možda već shvataš: religija – ona prava, izvorna, biblijska – nije skup zabrana koje te guraju u razmišljanje šta ću izgubiti ako postanem religiozan/na? Bog ima ponudu života! I ta ponuda svakako uključuje tvoj pristanak, saradnju, odnos... Imaj uvijek na umu da je Bog taj koji definiše istinu, daje prave smjernice. Ne čovjek, ne crkva, makar bila tvoja omiljena „tradicionalna“, ne neutemeljena individualna i ograničena mišljenja. Utvrđivanjem u objektivnim istinama sačuvaćeš se od pseudo religioznosti, različitih sekta i zastranjivanja. Područje duhovnosti je opasan teren i zahtijeva budnost i razboritost, skromnost, poniznost i spremnost na učenje. I nadasve pošten pristup.

I ovo pismo za tebe ima upravo takvu motivaciju. Ono nije sračunato za vrbovanje, da postaneš član neke crkve, denominacije, sekte... ili nečeg sličnog, da plaćaš članarinu, da te neko materijalno ili na drugi način iskoristi. Ljudi smo, i ako smo na Božjoj strani, trebamo pomagati jedni drugima. Ljubav prema Bogu i prema bližnjem su dva osnovna načela, dvije glavne vodilje. S jedne strane, nije dobro da budemo prepušteni sami sebi, dok se, s druge strane, moramo paziti od zloupotrebe u religiji. Jer postati religiozan na pogrešan način koji Bog ne može odobriti, pretvorilo bi se u najveće prokletstvo, stanje gore nego dok smo bili nezainteresovani ili čak ateisti.

Dobro je družiti se sa ljudima koji su zaista religiozni na način kako je to Bogu ugodno, koji su, osim toga, razumni, smotreni, pažljivi, ljubazni, spremni da pomognu, ali i ukore, nazovu stvari pravim imenom... Ali dobro je biti oprezan dok se ne postavi zdrava platforma. Danas živimo u vrijeme kada nam tehnologija omogućava laku dostupnost informacija. To važi i za područje religije. Možeš da učiš, da procjenjuješ stvari za sebe. Imaš na raspolaganju pravu riznicu znanja koju možeš pronaći na sajtu *Instituta za izučavanje religije* (religija.me). Naravno ne polažemo pravo da je to neprikosnoveni i jedini izvor pravog znanja. Stoga je dobro napraviti poređenja, pri čemu će nam Božja Riječ i zdrava logika biti mjerilo za procjenu. Tako sada znaš pošiljaoca pisma, tj. da osoba koja se potrudila za tebe dijeli tu nauku. I naravno imaš punu slobodu kako da se opredijeliš prema njegovoj sadržini. Izbor je tvoj i neka ti Bog pomogne da bude pravi.